

Poštšina plačana v gotovini.

Št. 1

NAŠ DOM LIST SLOV.

1
9
3
5

M
L
A
D
I
N
E

IVO

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je čimprej po izlitju prejšnje številke poslati na urednikov naslov: Dr. Meško Josip, Maribor, Magdalenski trg 3.

»Daš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Kjer želite objavo slik, fantovskih skupin, pošljite Din 40 — kot odškodnino za napravo klišeja na naslov uprave.

Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Delo in propaganda za naše glasilo naj se neprekinjeno in nezmanjšano nadaljuje. Vedite, da vsaka stotina novih naročnikov lahko pripomore do večjega obsega »Našega Doma«.

Iz uredništva. Prosim dopisnike, da pošiljajo kratka poročila o delu, ker jih je sicer težko priobčiti. — Nekateri dopisi še čakajo. Pridejo v prihodnjih številkah na vrsto. »Naš dom« bo radevolje priobčeval članke, ki jih pišejo fantje, čeravno nekateri fantje mislijo,

da lahko samo učeni može nekaj dobrega napišejo. Morda dober fant večsih življenje veliko bolj resnično motri kot pa učenjak. — Fante prosim, da pošiljajo tudi pesmi, lastni izum seveda, ne prepisanih!

Mladina v FKA.

Ob obletnici mariborske delovne skupine FKA. 26 oktobra je poteklo leto dni, ko so se prvič zbrali mariborski akcijaši ter si izvolili svoj odbor. Dne 28. novembra se je vršil zbor delovne skupine. Iz poročil, ki so jih podali odborniki, je razvidno, s kako vnemo in s kolikim navdušenjem so se člani — povečini sami rokodelski vajenci in pomočniki, oklenili svoje delovne skupine. Prav vse obrti so zastopane — samo dimnikarjev še manjka. Tudi trgovske pomočnike in vajence smo v lepem številu zajeli. — Med vsemi pa vlada najlepša harmonija in sloga. Preko 30 fantov že šteje naša fantovska družina. Poleg verske vzgoje, kateri se je posvečala največja skrb — praznovanje fantovskih praznikov, večkratna skupna obhajila — se je gojila tudi prosveta. 54 krat smo se v teku enega leta zbrali k sestankom. Obravnavali smo: Socialno in prosvetno delo kat. Cerkve. Cilji in sredstva KA. Framasonstvo. Značaj in odlika fanta. Naš fantovski apostolat. Zgodovina in razvoj ruskega boljševizma. Alkoholizem naša rakrana. Fant in dekle. Skrivnost sv. maše. Spiritizem. Odkod življenje na zemlji. O krščanski soli. Laicizem. Koroška in plebiscit. Zgodovina in najodličnejši predstavniki ljudstva pričajo o Bogu. Itd. Bilo je tudi več

skioptičnih predavanj. Vršili so se interni sestanki, na katerih so predavali člani sami in deklamirali ter se vezbali v nastopu. — V svojem navdušenju izdajamo svoj lasten list »Naš Čolnič«, ki ga urejuje tovariš predsednik Geratič. Doslej je zagledalo beli dan pet števil z lepo pestro vsebino. — Uvedla se je »Čebelica«, katere se fantje prav marljivo poslužujejo. Osnovali smo si s pomočjo za naš zelo skrbnega duha, voditelja Juranoviča lastno knjižnico. Omembe vredna je nabava novega prapora, ki je stal 1270 Din. — Tudi na razvedrilo nismo pozabili. Skoro vsako prsto nedeljo v poletju smo napravili kak večji ali manjši izlet, tako n. pr. na Pohorje, k Sv. Duhu na Ostrem vrhu, v Svečino, k Sv. Petru. Krona izletov pa je bil avtobusni izlet na Vinagoro k bratom Hrvatom. — Agilni fantje so si v okvirju delovne skupine osnovali godbeni odsek, ki tu in tam zasvira kako veselo za kratek čas. Tako delamo. — Bilanca enoletnega dela je zadovoljiva. V tej smeri verskega, prosvetnega in vzgojnega dela gremo tudi naprej. Skromni so ti početki, a upati smemo, da bodo prav ti fantje porok, da se bo zganila tudi druga delavska in obrtna mladina mariborskega mesta, ki še danes tava v mlačnosti in verski brezbriznosti.

V novo delo.

Mejnik med dvema letoma nas vedno ponovno kliče k novemu delu. Več sreče, več uspehov, več veselja naj bi bilo. Tako govorijo vsi in želijo vsi. Tudi fantje. Vse naše delo v fantovskem katoliškem gibanju ni ničesar drugega kakor neprestan napor, priti idealu vedno bliže, izpopolniti samega sebe, izklesati svoj značaj, postati resničen v vsem mišljenju in delu. Mejnik med dvema letoma nas opomni, da naj časa ne zamudimo, ampak ga porabimo modro.

»Naš Dom« ostane tudi v prihodnjem letu glasnik naše mladine, oznanjevalec njenega velikega poslanstva v vaši, sosesčini, v narodu. »Naš Dom« bo obenem nekako ogledalo njene duše, zagovornik njenih pravic, pa tudi sodnik njenih napak. »Naš Dom« ima veliko poslanstvo, da doseže enotnost duha, enotnost naziranja, zavest nujne skupnosti vseh, ki gledamo življenje v siju katoliške resnice in katoliškega življenjskega nazora.

Vemo, da pričakujete od »Našega Doma« veliko. Reklo se vam je, da bo v prihodnjem letu 1935 skušal vršiti svojo nalogo kot list slovenske mladine čim boljše. Ko boste dobili v roke prvo številko, boste morda razočarani. Pričakovali ste morda nekaj povsem novega, kakor novega razodetja, dobili ste pa list, ki na videz nima ničesar novega. Ne motite se! List bo v nekem oziru nov in boljši od prejšnjih števil. Ne bo pa pisan samo v zabavo, ne bo zbiral stvari, ki bi bile prijetne za čitati, bo pa služil ideji Fantovske Katoliške akcije, njenemu poslanstvu in naši lastni izpopolnitvi in obnovi.

»Naš Dom« hoče biti povsem resničen. Ne bo hvalil, kjer ne sme hvaliti, ne bo iskal prijateljev z ponižno prošnjo, niti z zvitostjo, pač pa bo vabil v svoj krog one, ki imajo voljo za delo in žrtve. List slovenske mladine je list, ki mora izšolati naše mladinske vrste za delo novega časa, ki bo srečnejši, boljši in pravičnejši. Iz svojega lista ne boste smeli samo čitati, iz njega se boste morali učiti. Šola učenja je pa trda in zahteva vztrajnosti in ljubezni.

»Naš Dom« je dokument našega mladinskega gibanja, ki je resnično, ker je katoliško. Razgrinjal bo naša nova pota, ki vodijo k Resnici in Luči, kazal bo boli našega naroda in zlo, ki ga dela slabega in malodušnega, kazal bo lepoto naše kmetijske grude in njeno neizčrpno bogastvo. Vodil nas bo v kraljestvo duha, v svet božjih

zapovedi in milosti, v svet resnice in poštenja, kajti »duh je, ki oživilja«.

»Naš Dom« stopa pred tebe, mladina, z željo, da najdeš resnico in srečo v novem letu, pa tudi z željo, da svojega mladinskega lista ne čitaš samo, ampak se iz njega učiš. Tako delaj, in svoj list boš vedela ceniti. — Dr. M.

Človek je bolj in bolj človek, če bolj in bolj v sebi izобрази in oplemeniti človečnost. A vsa plemenitost človeške narave kaže z nravnim zakonom kvišku, k Bogu. Človek se tem bolj izpopolni, čim bolj izrazi v sebi in v svojem življenju božjo resnico in pravico. — Dr. A. Ušeničnik.

Morda že letos . . .

zažari na obzorju naše znamenje in nas postavi v novi čas.

Pod razkrajajočo se Evropo so katakombe; v njih nova katoliška mladina, odtegnjena razpadanju in razsulu z unanije Evrope v trpljenju živi svoje posebno življenje, povsem drugo kot zmeden svet nad njo. Ko jo svet z zaničljivim zasmehom odriva, se zanj ne zmeni, ko jo združen napada, se umika, skriva, ker ji še ni dano znamenje; ko jo hoče v slutnji bojazni pred novim časom razbiti, razkrojiti, se ona vedno bolj druži v eno, ko svet nad njo in okoli nje zastrupljen odмира, živi ona od božjega kruha, raste, postaja z dneva v dan silovitejša, nevarnejša... in vse to v enem samem spoznanju, da se le v trpljenju rode novi ljudje, se oblikuje novi čas. V trpljenju se je strnila, v trpljenju živi in raste, a ne bo umrla pred zmagol!

Vkljub temu pa je vse življenje sodobne katoliške mladine boj, ne še s svetom, temveč z lastnim starim človekom privzgojenih zmot in vraščenih protikrščanskih predsodkov, boj s človekom zgolj z unanji akcij in življenja brez notranje prepričanosti, vsidranosti, izklesanosti. Ta boj je najtežji, ker je obrnjen proti človeku, ki ga je rodil večstoletni protikrščanski in politični razvoj. Tega boja še nismo dobojevali. In dokler ne bo končal s popolno zmagol, ne moremo, ne smemo zapustiti katakomb — premagani bi bili ob prvem spopadu s svetom. Bolj kot mi, se vladajoči svet, čeprav je že zapisan smrti, spozna na bojno taktiko, organizacijo, ker ima ogromni propagandni aparat, kapital itd. Če se spoprimeмо zgolj z naravnimi sredstvi, pademo, zgubimo! Ne zabimo tega, naj nas ne omami in prevari privlačna zmota navidez »ugodne prilike«, »primerneга trenutka« itd. Mi še nismo pripravljeni! Pač so že v Belgiji, Španiji, Holandiji in morda tudi v Franciji in bodo morda kmalu naši mladi bratje v Nemčiji in Avstriji. Pojdimo za njimi, točno isto pot. Po zmagi nad starim lastnim človekom, otrokom protikrščanskega veka, nas bo nove ljudi usmeril Križ ob pravem času v odločilen spopad z vladajočim svetom, ko se bo ta ves dušil v lastnem gnilem vzdušju. Prerojeni v na dn a r a-

vi, utrjeni iz božjega kruha, bomo v združenju nadnaravnih in naravnih sredstev kot zmagovalci vkorakali v novi krščanski vek in v tem novem krščanskem okolju gradili novo krščansko družbo, kulturo, politiko, gospodarstvo.

Morda pa le že letos zažari naše znamenje in nas popelje v novi čas... Do takrat pa vztrajajmo v katakombah prerojenja in priprave!

— — —

Zgoraj naznačeno pot kazati slovenski katoliški inteligenci, akademski in dijaški mladini ter fantom-voditeljem na deželi — je naloga, ki si jo je nadel naš novi list »Straža v viharju«. Fantje, kdor le more, naj si poleg »Našega doma« naroči tudi »Stražo«, — C. Ž.

Vaško občestvo.

1. Fant in družina.

V družini zagleda fant luč sveta. V svoji detinski dobi sta oče in mati nežno skrbela za te. Saj si nebogljani otrok sam pomagati ne more. Kot mal črvič se nisi mogel niti ganiti niti hraniti, zato te je mati skrbno negovala. Koliko je žrtvovala za te. Pod srcem te je devet mesecev nosila, v hudih bolečinah rodila. Dolge noči ob tvoji otroški posteljici prebedela, obleko ti je šivala in krpala, s teboj jokala in se veselila. Oče pa je naporno delal za te in služil grenek kruh družini.

Odkod sta oče in mati zajemala moč, da sta toliko žrtvovala za tebe?

Očeta in mater je krepila krščansko pojmovana zakonska zveza. Vedela sta, da zakon ni delniška družba, kjer človek vztraja toliko časa, kolikor mu koristi. Zakon je sveto občestvo medsebojne ljubezni, ki se ga ne oklepata zakonca radi koristi ampak vsled božjega poziva, da človeku ni dobro samemu biti. V tej zvezi vztrajata oče in mati v veselju in žalosti. V hudi žalosti in stiski morajo oče in mati, otroci, bratje in sestre, še bolj skupaj držati. Iz gospodarskega društva svobodno izstopiš, ako ne uspeva. Iz družine ne smeš nikdar radi morebitnih težav izstopiti. Težave in križi v pravi družini še poglobijo medsebojne vezi med družinskimi člani, posebno med očetom in materjo. Zakon mora biti nepreklicno občestvo neomajne zvestobe in ljubezni.

Nepreklicna ljubezen med očetom in materjo je tudi tebe rešila. Oče in mati sta vedela, da jima je otrok vzvišena življenjska naloga. Višji božji ukaz neizprosno terja, da se zanj popolnoma žrtvujeta. Božji zakon hoče, da mati rojenega črvička stisne na toplo srce, se z njim otroško joče in smehlja. Le tako si mogel ti v tej zakonski skupnosti neomajne ljubezni zrasti in se razviti v krepkega mladeniča (oziroma mladenko).

V družinskem občestvu si rasel skupno z brati in sestrami. Z njimi si se nežno igral, marljivo delal in pobožno molil. Užival si detinsko srečo pod skrbnim družinskim okriljem. Skrbno je bdelo nad teboj pozorno oko očetovo in materino.

Sedaj si dorastel. Fantu, ki je bil poprej še nebogljjen otrok, so zrasla čvrsta krila. Telesno si junak, imaš že tudi lepe delovne sposobnosti. Naučil si se mnogokaj v šoli in v domačem domu. Zato si sedaj prepričan, da ne potrebuješ več staršev. Misliš, da se ti ni treba več plaho držati matrinega krila.

V marsikaterem fantu se živo vzbuja take prešerne misli. So tudi razumljive. A prezgodaj je, da bi že sedaj postal popolnoma samostojen. Ne sme se še fant domišljavo odtrgati od doma, ker še ni dovolj duševno dozorel. Vzgojitelj mu mora to vzniklijo pojasniti. Fant še v tej dobi ne motri vseh stvari, kakor so v resnici. Svet se fantu mamljivo potvarja. Zato bo vzgojitelj resno opozoril fanta: Počakaj malo še, da popolnoma dozoriš. Hinavski svet te goljufivo vabi in nepridni ljudje te sovražno hujskajo. Poznam brate, ki so zapeljivemu svetu verovali in popolnoma zabredli. Tudi tebe bo neusmiljeno strla usoda izgubljenega sina, ako ne premešaš nedozorelih misli, ostaneš doma ter junaško sodeluješ z domom.

Odrasli fant mora zvesto sodelovati pri družinskem domu in se neustrašeno boriti za njegovo čast. Sramota družinskega doma je tudi njegova sramota. Lepo zorano polje, bogato žitno klasje, polne kleti in lepi čisti hlevi so ponos ne samo staršev, ampak vseh članov družine, ki pri domu sodelujejo. »Zato skrbi vneto, fant, za dom! Nisi več nebogljjen otrok, ampak dorastel mož. Obnašaj se vedno vzorno, da ne boš s svojim vedenjem rušil dobrega imena svoje hiše in skrunil časti svojih staršev. Marsikateri starši bi se najrajše v zemljo od sramu pogreznili, radi nevrednega obnašanja svojih otrok. Tak ne smeš biti. Delaj čast svojemu domu z vzornim fantovskim vedenjem.« — Dr. J.

Fant, kako je s Teboj . . .

»Moški biti se pravi: razločiti in se odločiti«, tako razlaga učeni Förster pojem o možatosti.

Fant moj, kako je s Teboj? Je li Tvoj nastop vedno možat, je li Tvoja beseda vedno v skladu s krščanskimi načeli? Gre li Tvoja pot po stopinjah naših vzornikov: Sv. Jožefa, Brezmadežne Device, neustrašenih junakov in apostolskih prvakov sv. Petra in Pavla proti končnemu cilju?

Fant moj, kako je s Teboj? Razloči resnico od laži, odloči se možko za Boga in Njegovo postavo! Katoliška akcija, v katere službi si, zahteva od Tebe, da si mož in ne ženska majava. Katoliška akcija zahteva, da si trden v načelih kot hrast v gori, kot gorski granit, ne pa trst, ki ga veter maje sem in tje.

Z občudovanjem zreš na junake kakor so bili: sv. Ignacij Antiohijski, katerega so levi v cirkusu zmleli v božjo pšenico, kakor je bil mladi Joahim de Sylva, ki je pod tiranom Callesom izkrvavel s klicem »Živel Kristus Kralj« na ustih. Občuduješ neustrašene makabejske brate, kladivarje božje, in starega Eleazarja, ki so rajši življenje dali, kakor pa božjo postavo zatajili.

Tak neustrašen junak bodi tudi Ti!

Fant, kako pa je s Teboj? Mar Te je strah, ko v cerkev greš, in k mizi Gospodovi? Plašno se oziraš, da bi ne bil opažen, ali pa rajši sploh ne greš. Nikodemska duša! Sram Te je, če poldan ali Ave Marijo zvoni, zato se odkriti ne upaš, da bi molil. Bojiš se zamere, zato molčiš ko drugi Boga smešijo in Cerkev ter namestnika božjega, svetega Očeta napadajo. Fant, kje je tvoj fantovski ponos, kje Tvoja možatost in fantovska korajža? Ni je! Skopnela je, kakor skopni sneg.

Užaljen si, če Ti kdo reče bojazljivec. Za junaka se imaš, v resnici pa si zajec! Oprosti, prijatelj moj, toda resnica je. Prizadete ga se čutiš, zato se izgovarjaš. Molči raje in možato priznaj svojo napako!

Hočeš biti mož? Bodi! Pokaži to v vestnem izpolnjevanju svojih verskih dolžnosti. Brez strahu izpovedaj povsod svoje prepričanje. Vedi, načela niso suknja, ki jo poljubno slečeš, niso trgovsko blago, s katerim se dela dobiček. —

Bodi luč svojim sovrstnikom! Luč pa se ne postavi pod mernik, ampak na vidno mesto, da sveti tudi drugim, kajti vsi so poklicani, da pridejo k Luči ... — -ič.

Bog hoče zmagovati v sedanjih časih prav po nas. On bo tirjal od nas odgovor, če s to njegovo voljo nismo sodelovali v polni meri. Če pa bomo sodelovali z Njim z vso močjo in polno vestnostjo, pa ni sile, ki bi je On po nas ne premagal. (Naša pot III.)

Otroci vasi.

Povest.

I.

Čudovit je nočni mir na vasi. Tu in tam se oglasi petje fantov, gredočih skozi vas, tu in tam zalaja pes v opomin potniku, ki gre skozi vas in v pozdrav tovarišu v vasi. Tako je ležala vas Dol, zavita v jesensko meglo in nočno temo pod ogromnim šotorom oblačnega neba, pogreznjena v spanje. Luči po skromnih kočah so ugasle, pevce-fante je pregnala hladna noč. Mir povsod, zaslužen oddih po težkem delu dneva.

Star mlin je sameval v sredi vasi ob potoku, star in sključen, narejen v davnih dnevih, ki se jih skoraj nihče več ni spominjal. Stara smrekova bruna so lezla druga v drugo, krhala se ob koncih in omažovala v boju z vetrom, ki je skozi špranje silil v mlin. Mogočen hrast, od strele močno ranjen, na nekaterih vejah že suh, je stal ob mlinu kakor čuvar njegove starosti in onemoglosti. Mogočen je bil šum vetra v njegovih vrhovih in vejah.

V žganjarni, majhnem prostoru mlina, so kuhali žganje. Stanko, sin mlinarja in pridnega posestnika v vasi, ki je imel svojo hišo nekaj sto korakov od mlina, je dregal z železnim klinom v ogenj, ki je gorel pod kotlom. Lep in močan je bil Stanko, visokorastel, a resen. Nje-

gove pesmi nisi slišal na vasi, niti njegovega vriskanja. Njegovo kraljestvo je bilo na zemlji očetovi, v mlinu, v vinogradu, v gozdu, na polju. Podedoval je to ljubezen do zemlje od svojih očetov in dedkov, ki so ji dali vse kar so mogli, jo negovali kakor otroka, jo božali s svojimi očmi in jo blagoslavljali z molitvijo. Kot desetletni deček je slišal nekoč govoriti starejšo sestro: »Prodali bomo hišo in posestvo in kupili Matijevo pri farni cerkvi.« Stanko je takrat šel iz hiše in sedel na stopo pri skednju. Jokal je kakor da bi mu ležala mati na smrtni postelji. Preveč je ljubil dom, preveč je bil ukoreninjen v njem. Tudi sedaj, ko je imel že 26 let, ni umrla v njem ta ljubezen in ni se ohladila. Sveta mu je bila zemlja očetova, skrunil jo bi, če bi jo zapustil. V tem zatišju mlina, ki ga je rahlo motilo šumenje vetra in padanje vode skozi zapor na kašti, je mislil na njo, na zemljo očetovo, ki čaka njega, da jo po zgledu očeta in dedeka, ki se ga le malo spominja, obdeluje z ljubeznijo in blagoslavlja z molitvijo.

Škripanje vrat, starih hrastovih, ki so že zlezle čisto na stran, ga zmoti v mislih. Stari Marko stopi v mlin in z njim bajtar Strelec, ki je bil slep na levo oko. Prišla sta, da po stari navadi povasujeta v žganjarni in delata kratek čas in pomagata domačemu, ki varuje ogenj, nosi vodo v kad, prazni in zopet polni kotel. »Dober večer,« sta pozdravila oba in sedla na staro desko, ki je bila položena na zidno opeko in pogrnjena s staro odejo. »Pijta,« je rekel Stanko in jima ponudil v kupici žganice, ki je natekla iz prejšnjega kotla. Pila sta in pohvalila, da dobra teče.

»Stanko, ti se mi dopadeš,« je pričel Marko, mož 70tih let, majhen in sključen, obraza, kakor bi bil iz voska. »Ti si pameten, piješ skoraj nič, ne zapravljaš, ne pohajkuješ po vasi in se ne pretepaš. Malo je takih. Jaz poznam življenje. Ječa me je učila. Dvajset let sem bil tam, brez sonca, brez zemlje, brez koče.« Marko se je sklonil in zajokal, zajokal brez glasu, samo solze so tiho polzele po licu. Vsikdar je tako jokal, če je začel govoriti o tistih letih. Berača je oropal on, kmet, ki ni trpel sile, umoril ga in zažgal hišo. Zaprla so se za njim vrata temne hiše v bližnjem mestu — do smrti. Tako so rekli in sodili. Bil je pomiloščen po dvajsetih letih in se vrnil domov, onemogel, star. Ni več našel hiše, zemljo so obdelovali drugi. Pri hčerki je našel kot in čakal konca svojih dni.

»Vem, Stanko, ti me ne obsojaš, ker si dober. Poznam te. Vse kar napraviš, napraviš dobro in vse premisliš. Eno ti pa rečem: Bodi pameten, ko se boš ženil. Pametno izbiraj. To ti jaz povem, ki nisem izbiral dobro. Dvajset let je šlo in z njimi mir duše in moč telesa — radi žene. Slabo sem izbral. Saj sploh izbiral nisem. Ponočnjak, pretepač, zapravljivec, kakor sem bil jaz — nič ne tajim — nobeden pametno ne izbira. Jaz bi jim govoril in povedal tem mladim, kako treba živeti, pa sem star, moja beseda nima več moči. Samo eno bi rad, nazaj v mlada leta, da bi popravil vse. Pa ne gre. Nazaj ni poti. Pa jaz pravim vsem svojo zgodbo, mogoče se bo katerega nekaj vendar prijel.«

»Vem, stric Marko, da vi prav gledate življenje, mene tudi boli, da je pri naših fantih in dekletih tako malo resnosti in pameti. Ve-

čina misli tako, da so mlada leta izgubljena, če jih ne preživijo na plesih, pri litrih in v ponočnjaštvu. Starši so bili v mladosti taki, kako naj učijo otroke pametnega življenja. Tudi te slabosti se podedujejo. Jaz vseeno mislim, da bo šlo na bolje.«

»Šibo bi morali bolj rabiti starši, šibo,« je še dodal enooki Strelec, »pa bi tudi mladina bila malo boljša kot je.«

Tako so modrovali in govorili do štirih zjutraj. Razdrli so kotel. Stanko in Strelec sta ga nesla pred mlin in vsipala tropine na kup, ki se je kadi na trati pred mlinom. Marko je pa nosil toplo vodo iz kadi in prinašal iz kašte mrzlo. Ko so opravili in postavili s svežimi tropinami napolnjen kotel na svoje mesto, povezali cevi z vlažnimi cunjami in nagnili še en požirek, sta Marko in Strelec odšla. Strelec na hrib v svojo revno bajto, Marko v sosedno vas k svoji hčeri. Za Markom je gledal Stanko, dokler ni njegova sključena postava, odeata v salonsko suknjo, ki jo je dobil od domačega župnika, utonila v temi.

Stanko je šel nazaj v mlin in sedel na klop. Misli je na starca, na njegovo usodo dvajsetih let in na njegove besede. »Dvajset let ... radi žene. Slabo sem izbral,« tako je rekel. Stanko je čutil, da potrebuje tega nasveta. Ne bo ga pozabil, ker hoče, da bo tudi ona, ki jo pripelje enkrat v očetovo hišo, dom, ki ga ljubi on, tudi ona ljubila, go božala s svojimi očmi in blagoslavljala z molitvijo. Bo li izbral prav? Glava mu je v polsnu klonila proti ognju.

»Stanko, pojdi malo počivat!« Oče je stopil čez prag in zamenjal Stanka, ki je čul celo noč. Stanko je vstal, da naredi prostor očetu, vzel knjigo raz okno, ki jo je čital, kadar je bil sam in odšel proti domu. Oče je popravil ogenj, pogledal cevi in pomočil roko v vodo v kadi, da preizkusi, če je dovolj mrzla. Potem je skozi temo tipal proti mlinskemu podu, povzpел se po trhli lestvi na njega in vsipal iz vreče žito v grodno. Skozi majhna vratca je šel proti kašti in dvignil lesen zapor. Voda je udarila v močnem sunku na kolo, opirala se je ob njega nekaj trenutkov, nato pa zmagala. Kolo se je zavrtelo počasi, iz mlina se je začul zamolkel ropot kamna. Tožec je bil njegov glas, kakor bi čutil, da je težko delo onih, ki so sejali in želi, trpeli in molili — za vsakdanji kruh.

Na vzhodu pa je lahno žarela jutranja zarja ...

P.

(Nadaljevanje sledi.)

Z Bogom, dušo in srcem!

Srečno in blagoslovljeno novo leto!

Tako gre od ust do ust na dan in prve dni novega leta. Nekateri izgovarjajo to res iz globine svoje duše in srca, želeč sorodniku, prijatelju ali znancu vse najboljše v bodočem letu. Drugi pa izgovarjajo te besede le iz navade, toliko, da se lepše sliši, v njih srcih je pa sam kamen in led. V njih srcih, njih dušah ni usmiljenja do bližnjega, ni sočutja do siromaka.

Z »Našim domom« se tudi jaz pridružim onim, ki res iz globine duše želijo vsem pridnim čitateljem in naročnikom »Našega doma«

srečno in blagoslovljeno novo leto. Marija s preljubim Jezusom naj blagoslovi naše mišljenje, hotenje in dejanje.

V zimskem času smo; zato si oglejmo apostolat karitativnosti, delo usmiljenja. Ravno v zimskem času je največ bede pri revnih ljudeh. Nimajo živeža, da bi se zadosti hranili, ne kuriva, da bi si ogrevali svoje borne koče, ne dela, ne zaslužka, da bi si z njim prislužili najpotrebnejše. Če pogledamo na vas, opazimo, kako lahko bi se preživeli vsi, revni in premožnejši, ako bi bilo pri nas pravo krščanstvo. Isto velja o mestu in trgih. Večkrat sem že sam občutil, kako velik je prepad med revnimi in premožnejšimi, in vendar bi se dalo na lahek in plemenit način urediti, da bi imeli vsi črez zimo kruha. Poznam par kmetov, ki imajo vedno dovolj starega žita in masti, da skoro ni več uporabno. Ako pa pride ubogi bajtar prosit te ali one reči, mu prodaje to dražje kot je v trgovini. Tak je ubijalec lastnega brata. Zakaj vendar prodaja naš kmet svoje pridelke v trgovino, zakaj hodi naš bajtar v trgovino po živež, ko bi si ga lahko na plemenit način kupil pri sosedu. To ne bi škodovalo kmetu, koristilo pa bi kočarju. Tako pa zasluži trgovec, ko bi lahko ostal dobiček med kmetom in kočarjem. Koliko je na kmetih izžemanja ubogih ljudi, ki morajo delati le za dnevno hrano, drugega plačila, v denarju ali blagu pa ne dobi, da bi si vsaj malenkost pripravil za zimo. Tako izžemanje je vnebovpijoči greh.

»Gorje onim, ki žro, če so drugi lačni!

Gorje pijancem, ki pijejo iz živih src!

Gorje tistim, ki zapovedujejo in Boga ne slušajo!« (Herwig.)

Tukaj naj bo naš apostolat, fantje in dekleta! Pojdimo po vasi in poglejmo, kje je treba pomoči. Potrkajmo pri premožnih, dajajmo pa revnim. Dobra beseda, mila prošnja bo tu in tam vendar le uspešna. V koliko zadoščenje vam bo, ko boste videli, kako veliko delo ste storili. Res veliko je takih revežev, ki so pomoči res potrebni in tudi vredni. Koliko je otrok, ki jim starši nimajo kaj dati pod zob, otrok, ki kar koprne po drobtini kruha, pa ga od nikoder ni. Kar tesno postane človeku pri srcu, ko vidi, da se že nedolžni otroci bore z grenkostjo življenja. Ob pogledu na take malčke se srce stiska od srda nad trdosrčnimi, ki nimajo niti malo sočutja do ubogih in kliče po maščevanju:

»Gorje onim, ki plešejo, če se drugi plazijo!

Gorje tistim, ki polegajo v svili in se drugi valjajo v cunjah!

Gorje ljudem v neslišno brzečih vozovih, ki ne čujejo trkljanja bergelj!

Gorje tistim, ki ne računajo z dušo, temveč s trebuhom in mišicami!

Gorje bogatinom!

Gorje močnim!

Gorje trdosrčnim, s svojim lastnim orožjem boste premagani!

Mučeni boste po postavi, ki ste si jo sami zamislili. Bog obrača kolo in srl vas bo.« (Herwig.)

Taka obsodba nehote pade na vsakega, ki nima usmiljenega srca, ki izžema uboge ljudi. Bog varuj, da bi nas zadela ta obsodba!

Zato pojdemo v zimskem času, ko revni gladujejo in zmrzujejo, od hiše do hiše premožnejših ter s svojim zgledom, lepo besedo in tople prošnjo nabirajmo darove in z njimi razveselimo trpke obraze ubogih. V vsaki župniji je dovolj revežev, da, v vsaki najmanjši vasi se najde kdo, ki je usmiljenja potreben. Hvaležni nam bodo siromaki, sami bomo občutili zadovoljstvo srca in Gospodove obljube bomo deležni: »Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli!«

Vzkliknem s pesnikom Simonom Gregorčičem:

Odpri srce, odpri roke
otiraj bratovske solze!

Isti pesnik nam v drugi pesmi pravi:

Za vse je svet dovolj bogat,
in srečni vsi bi bili,
ko kruh delil bi z bratom brat
s prav srčnimi čutili!

V.

Ono največje, ki ga občudujem na Kristusu, to je kraljestvo
Njegove ljubezni. (Napoleon.)

Fantje nocoj . . .

Fantje, nocoj pa pesmi
ne bomo zapeli;
tako čudno je hladen
nocojšnji večer,
in zvezde nobene
nikjer ni, nikjer . . .

Iz tuje zemlje
je črna vest prispela:
nemila smrt
vam je Francelja vzela . . .
Ojoj, ojoj!

Besede so v grlih zastale,
sklonile so glave se k tlom
in v oknu sosedovem
zadnja je cvetka zvenela . . .

Joj, fantje, nocoj
pa pesmi ne bomo zapeli,
tako čudno je hladen
nocojšnji večer,
in zvezde nobene
nikjer ni, nikjer . . .

D. V.

Spomini na kongres.

Na evharističnem kongresu v Mariboru se je kot bistven pogoj uspešne vsestranske fantovske katoliške akcije povdarjala obnova duha, ki se naj prične z duhovnimi vajami.

Pomnimo, da so duhovne vaje bistven pogoj za uspeh našega fantovskega apostolata. Brez njih bi težko našli sredstvo, ki bi nas usposobilo za dobre akcijonaše. Sklep fantovskega zborovanja na kongresu je bil, da se vršijo po vseh dekanijah v škofiji dekanijske duhovne vaje za fante.

Fantje! Naj ne bo dekanije, ki bi v mesecih januarju, februarju in marcu ne imela duhovnih vaj za fante. Mislite o tem posebno dekanijski fantovski odbori in naprosite dekanijskega duhovnega vod-

jo, da vam pomaga z nasveti in podporo. Evharistični kongres ni bil samo manifestacija, tako smo povdarjali, ampak dan dobrih sklepov, ki jih moramo izvršiti.

V posebnem dopisu bomo dali dekanijskim, oziroma župnijskim odborom FKA navodila in nasvete glede duhovnih vaj.

Eno pa naj velja brezpogojno: nobena dekanija brez duhovnih vaj za fante! Radi Boga in naših duš!

Naša luč.

Mrakotnost dneva
luč jasni,
z rdečim svitom seva
v srcá ljudi...

Ta luč je križ,
ki nam žari,
kot cilj na koncu naših
vseh poti...

M. M.

Evharistični kongres.

(28. do 30. junija 1935).

Prilavljalni odbori za Evharistični kongres so se začeli snovati. Vsi župni uradi ljubljanske škofije so prejeli okrožnico z listkom za kartoteko s prošnjo, naj v vsaki župniji ustanove pripravljalni odbor. Ti odbori so zelo potrebni in njihovo delo bo važno. Skrbeti bodo morali, da se bo župnija začela takoj pripravljati. Ta priprava bo bližnja in daljna, notranja in zunanja! Za notranjo pripravo bodo služili osnutki verskih govorov, kot n. pr. govor za 2. adventno nedeljo, katerega so tudi župni uradi prejeli. Pripravljalni odbor v Ljubljani bo pošiljal tudi osnutke predavanj, katera naj bi se vršila vsaj mesečno po dva, bodisi kot prireditve pripravljalnega odbora ali pa pri shodih Marijine družbe in Apostolstva mož.

Za lavantinsko škofijo se je 26. decembra osnoval lavantinski škofijski odbor za Evharistični kongres v Ljubljani. Predseduje mu mil. g. dr. Franc Cukala, stolni dekan, podpredsednik mu je stolni kanonik dr. Jožef Mirt, tajnik Franc Kolenc, blagajnik ravnatelj Franc Hrstelj, referat za propagando je sprejel g. Kramberger, v odboru pa je tudi g. ing. Muri, urednik »Slovenca«. Odbor ima svojo pisarno v Mariboru, Slomškov trg.

V ljubljanski škofiji so bili doslej ustanovljeni pripravljalni odbori v sledečih župnijah: Hotič pri Litiji, Radomlje pri Kamniku, št. Peter pri Novem mestu, Ribno, št. Jurij, Radovica, Bohinjska Bela, Breznica, Trstenik, Kranj, Trzič, Mošnje, št. Vid nad Ljubljano in Črni vrh. Ostale župne urade prosimo, naj osnujejo takoj pripravljalne odbore in pošljejo spopolnjene listke za kartoteko v najkrajšem času na naslov: Pripravljalni odbor za Evharistični kongres, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7. Na ta naslov naj se pošiljajo vsi dopisi v zadevi kongresa.

Po vseh deželah Jugoslavije je zanimanje za II. jugoslovanski Evharistični kongres v Ljubljani zelo veliko. Ljubljanski Pripravljalni odbor je dobil poročila iz Dalmacije, iz Hrvatske, iz Bosne in iz Srbije, odkoder pišejo, da je verno ljudstvo z veseljem sprejelo novico, da bo leta 1935. v Ljubljani Evharistični kongres za vso Jugoslavijo. Tudi Slovenci v Zagrebu in Beogradu so se pričeli že pripravljati, prav tako tudi katoliški Slovenci in Hrvati v inozemstvu.

V Beogradu se je ustanovil pripravljalni odbor za beograjsko nadškofijo. Ta odbor bo vodil vso organizacijo in pripravo za Evharistični kongres v Ljubljani. Odbor ima svojo pisarno v ulici Jovana Ristića št. 20, predseduje mu konzultor o. Petar Vlasie, odborniki pa so: katehet Tomaž Ulaša, odvetnik g. Josip Zaninović, industrijalec g. Edvard Zvar in »Slovenčev« dopisnik g. Joško Krošelj.

Zbirajte darove! Evharistični kongres in priprave zanj bodo mnogo veljale. Zato katoliškim vernikom toplo priporočamo, da po moznosti kaj darujejo, da bo slovesnost Kristusa Kralja v Ljubljani leta 1935. čim bolj veličastna in za vso

Jugoslavijo, posebno pa za nas Slovence, kar najbolj častna. Prvi so se spomnili potreb evharističnega kongresa vrli Mohorjani, ki so nabrali in poslali Pripravljalnemu odboru: Podbrezje 40 Din, Sodražica 45 50 Din, Mavčiče 50 Din, Predvor 70 Din, Selca nad Škofjo Loko 70 Din. Vsem darovalcem Bog plačaj! Priporočamo se še drugim! Darovi naj se pošiljajo na Ljudsko posojilnico v Ljubljani šte. 10.647.

Evharistični kongres.

Saj je še čas! Tako sodijo nekateri in ne morejo umeti, da so se pričele priprave za to edinstveno slavlje že sedaj. Pa ni tako. Velika stvar zahteva dolgotrajnih in temeljitih priprav. In naš evharistični kongres je velika, da, čudovito velika stvar po svojem duhovnem pomenu, mora pa postati veličasten tudi po svojem zunanem sijaju in nešteti množicah evharističnih romarjev. Zato je edino prav, da se je daljna priprava začela že sedaj.

Kakšna mora biti ta priprava? Predvsem moramo za ta veličastni evharistični praznik pripravljati svoje duše. Kakšen smisel pa naj bi imela taka eminentno verska prireditve, če bi nas zatekla v duhovnem razkroju, v duhovni negotovosti, v grehu celo in vse slabotne! Ne! Tiste velike dni mora Ljubljana doživeti pohod močnih mož, fantov — duševnih junakov, žena po liku božje Matere, deklet kot cvet nedolžnih. Le takrat smemo upati, da bo Kristusu v presvetem Rešnjem Telesu pripravljeno resnično zmagoslavje. Zato so meseci pred kongresom meseci apostolata, v katerega je poklican sleherni jugoslovanski katoličan.

Pa tudi tehnične priprave za kongres niso nikdar preuranjene. Le zato je svetovni evharistični kongres v Buenos Airesu dosegel tako čudovit in nikdar pričakovan uspeh, ker so se priprave zanj vršile že celi dve leti poprej. Ob kongresnih dneh pričakujemo v Ljubljani množice udeležencev. Čim več je časa za njih razmestitev ter za pripravljane tako ogromnih slovesnosti, tem bolj smemo upati, da bodo kongresne prireditve dostojne slavljenca, ki je sam živi Bog v presveti Hostiji.

Zato pa je nujno potrebno, da vse katoliško ljudstvo z vdanostjo in navdušenjem vrši vse, kar v teh mesecih svetuje Cerkev. Prav tako pa je neobhodno potrebno, da najde glavni pripravljalni odbor v slehernem, ki ga pokliče na delo, polno in takojšnjo pomoč.

Ena glavnih nalog po posameznih župnijah obstoja v tem, da pravočasno ustanovijo župniške pripravljalne odbore za Evharistični kongres. Ti odbori bodo dobili važne naloge, ki se bodo tikale tako duhovne kot organizatorne priprave na kongres. Saj je osnovna misel vse duhovne priprave ta, da že pred evharističnim slavljem v Ljubljani vsako katoliško srce pripravi evharističnemu Bogu iskreno slavnost.

Do danes je ustanovljenih 100 župnijskih pripravljalnih odborov. Kje so še ostali iz ljubljanske škofije? Ali ne veste, da trpi velika stvar radi vaše počasnosti! Vaš ponos zahteva, da imate v župniji svoj pripravljalni odbor in da ga na poslani vam tiskovini tudi glavnemu pripravljalnemu odboru prijavite. Za trdno pričakujemo, da bodo tekom tekočega tedna sestavljeni in prijavljeni vsi župnijski pripravljalni odbori.

Ker nimamo posebnega kongresnega vestnika, naj bo za vsakogar važno to, kar objavljamo v časopisu. Pokaže naj se ob tej priliki vsa naša strumna disciplina, tista, ki izhaja iz Odrešenika resnično ljubečega srca. Vse, kar zahtevamo, zahtevamo v prepričanju, da s tem služimo namenom kongresa. In da kongres doseže svoj namen v vsej polnosti, nam mora te mesece biti najvažnejša skrb.

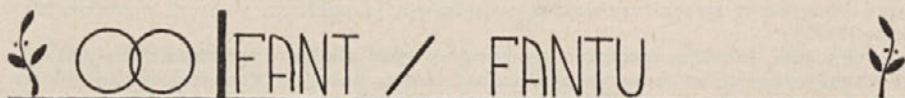
Kaj je med važnim zelo važno? Da nam poročate o vsem, kar bi moglo širšo javnost zanimati, kar bi moglo nas katoličane vzpodbujati k verski dejavnosti, kar bi moglo osvetljevati naše versko udejstvovanje. Če imate versko prireditve, če poznate posebne slučaje verske vneme in dejavne ljubezni do presv. Rešnjega Telesa, če ste ukrenili kaj posebnega za uspeh kongresa, vse to nam poročajte. Taka poročila bo naša časopisna služba primerno uporabila.

Denarna plat kongresa nas zelo skrbi! Zato je tem večje hvale vredna požrtvovalnost onih, ki v teh težkih časih umevajo potrebe kongresa in prispevajo

zanj. Poleg že objavljenih smo prejeli še sledeče darove: Mohorjani v Želimljah 20 Din, Mohorjani na Brezovici 80 Din, Mohorjani v Laporju 65 Din, Mohorjani pri Sv. Jakobu ob Savi 30 Din, Mohorjani v Trziču 200 Din, Mohorjani na Črnučah 5750 Din, g. J. Mozetič 1000 Din, g. Strancar Ignac v Žireh 73 Din, Mohorjani v Retečah 55 Din, Mohorjani v Smledniku 75 Din in Hranilnica in posojilnica v Ambrusu 30 Din. Ne dvomimo, da bodo tem plemenitim darovalcem, ki jim gre vsa hvala, sledili še mnogi.

Kako pa drugod? Subotiška apostolska administracija sporoča, da je prevzel vso skrb za kongresne priprave g. Raible Franjo, veroučitelj v Subotici. — Apostolski administrator prevzvišeni škof g. Budanovič izraža željo, da bi Zveličar vse priprave za kongres kar najobilneje blagoslovil. Generalni provikar kotorske škofije sporoča sestavo škofijskega pripravljalnega odbora, ki ga sestavljajo g. Niko Lukovič, kanonik stolnega kapitlja, Tripo Milošević, aktuar škof. kurije, p. Valerijan Brusič, vodja nadžupnijskega urada v Kotoru ter prof. Pavao Butorac, katehet državne gimnazije. Generalni provikar izraža obenem pričakovanje, da bo II. Evharistični kongres v Ljubljani, pri katerem bo sodelovala tudi staroslavna kotorska škofija, »velika proslava Evharističnega Jezusa Odrešenika ne samo s strani onih, ki bodo osebno prisostvovali kongresu, temveč s strani vseh vernikov brez razlike«.

Vse dopise in sporočila naslavlajte neposredno na Glavni pripravljalni odbor za II. Evharistični kongres v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Oh ta svet!

Moj Bog, koliko boljši bi bil, če ne bi bilo toliko pokvarjenega sveta. Po božjo bi Ti služil, a ta svet mi tega ne dopušča. Vse moje dobre želje in načrti, je ostalo le prazna beseda. Vse se je izneverilo, vse propadlo... Zakaj mi lahko svet tako hitro zruši vse ono, kar sem z veliko težavo ustvaril? Zakaj dopuščaš, da Tvojega častilca premagajo pokvarjeni? Zakaj dopuščaš, da trgajo cvetje iz moje duše? O kakšna puščoba vlada sedaj v srcu!

Daj mi, Vsemogočni, da se zamorem daleč oddaljiti temu zapeljivemu svetu. Vedi, svet hoče zrušiti in uničiti vse, kar spominja na Tebe! Ti bi moral čuvati svoje častilce in ne dopuščati, da jih svet potegne iz Tvojega krila!

Oh ta svet!

Mladenič, dobro si potožil svoje težave. Vstani malo in poslušaj. Ti si se postavil svetu v bran in to po pravici. Res je, svet hoče, da vse božje uniči, ali ni vedno tako. Mnogo so si krive ribe same, da se ujamejo v mrežo. Kdo jih sili v nevarnost?

Ti se razburjaš na svet, ker sebe ne poznaš. Ti moraš vedeti, da se sam potapljaš v tem svetu. Ti bi se hotel ločiti od sveta, a z očmi pa loviš slabosti tega sveta! Ti bi uničil svet, a ravno v tvojem srcu se nahaja ta svet!

Očisti svoje srce in čuječe pazi na vse, kar ti lahko škoduje. Predaj se v moje vodstvo in ni se ti treba bati pokvarjenosti sveta... Ti si mene že davno izbral za Voditelja, a si me zavrgel. Vse, kar si ti tožil o pokvarjenem svetu, vse to lahko potožim o tebi. Vedi, da ves pokvarjeni svet lahko najdem v tebi.

Poslušaj, mnogi moji svetniki so dosegli svetniško čast prav v istem pokvarjenem svetu.

Uporabi torej ta sredstva, na katera sem te opozoril, pa bodi prepričan, da boš zmagovalec! Ali začni takoj!

Ivan Krajnc, bogoslovec, Šibenik.

Po vsej vasi gore lučke...

Široka gaz. Čeravno je noč, je polno ljudi. Nekaj jih stopa v gručah, drugi spet pozamezno. Ta stopa naglo, drugi počasi. Stari imajo polno pogovorov, zato stopajo počasi, mladini pa je le za smeh.

V vsaki hiši gori luč. Iz hiš pa se trgajo temne postave in stopajo v dolgo procesijo. V Mejakovi bajti pa je temno.

»Janez menda spi,« opomni eden.

»S čim bo le svetil, siromak. Še drv nima, da bi si z njimi zakuril in spal na gorkem.«

»In tudi jesti najbrž nima ničesar.«

Božična noč! Cerkev polna ljudi. V klopeh se stiskajo, da jim je topleje. Orgle buče. Nikdar ne buče tako kot na sveti večer. In pevci, kot angelci pojo nocoj:

Tiha noč, sveta noč;
vse že spi, je polnoč...

Omamno drhte v cerkvi ljudje. Preveč je krasote! Ko bi tako mrzlo ne bilo...

Polnočnica je minila. Krog smrečk in jaselec se gnetejo ljudje, Mejakov Janez

med njimi. Kar iztegne koščeno roko, zažrabi za svečo s smreke in jo stisne k sebi. Par ljudi je videlo in tudi mežnar je to videl.

»Janez, kaj kradeš!« je zaklical.
Janez ne sliši.

Dva moška ga primeta in mu vzame ta svečo. Janez odhiti, sklonjeno in revno telo izgine v temi.

Ljudje se vračajo. Po vsej vasi, v vsaki hiši gore lučke. V Mejakovi bajti pa je tema...

D. V.

DEKLE DEKLETU

Na novem ovoju vidimo zastavo katoliške akcije, ki veselo plapolna nad našo vasjo. Dekleta v naših vaseh, ali je v vas ono sveto navdušenje za sveto stvar, kakor je bilo že nekoč, ko so bila ravno dekleta prva v vsem dobrem, vzor v vsaki župniji? Vemo, da je še, samo ni ga, ki bi vas zopet združil. Ne pomaga drugače, pošljite iz vsake župnije zahtevo na Kat. akcijo v Maribor, da se v vaši župniji ustanovi deklški krožek Kat. akcije. Dekleta, kar začnimo, čimprej, tem bolj! Ne bomo in ne bomo dalje spale! I. H.

V »Slov. gospodarju« sem čitala, da bomo imele dekleta v letu 1935, katere bomo naročnice »Našega doma«, veselo presenečenje. Moja ženska radovednost je bila tolika, da sem malo pokukala v lastništvo »Našega doma«, to je pri Tiskarni sv. Cirila, kaj bo to. Nekaj sem že izvedela, drugo pa še sledi. Zvedela sem, da bomo imele v »Našem domu« tu in tam povsem deklško prilogo, kolikor nam bi zmanjkalo prostora v listu

samem. Drugo pa bom objavila v prihodnji številki.

Kako naj dekleta napravimo glede naročnic »Našega doma«? Fantje so napravili takole: v vsaki župniji so se zbrali trije ali štirje ter so govorili z vsakim fantom, da si naj naroči »Naš dom«. In uspehi? Izredno lepi! So župnije, kjer so napredovali za enkrat, za dvakrat, v eni celo za trikratno število lanskim naročnikov. — Me dekleta bomo pa v januarju napravile takole: Prvo številko »Našega doma« že imamo. Pokazale jo bomo vsem dekletom naše župnije, ena v tej vasi, druga v drugi. Prihodnjo nedeljo pridemo skupaj in zberemo ter spišemo naslove in naročnino vseh onih, ki so se odločile, da bodo naročile. Te naslove pošljemo na upravo »Našega doma«, ki takoj dopiše še prvo številko vsem, denar pa po položnici. Tudi me dekleta si zastavimo geslo: Vsaj 100 »Naših domov« v vsaki večji župniji!

IZ ŠKOFIJSKEGA VODSTVA FKA

Knjižnica FKA. Ste že naročili knjižico »Socialno in prosvetno delo kat. Cerkve med Slovenci«? Če ne, jo naročite takoj, ker jo boste rabili za pravo na prosvetne tekme. Stane le 2 Din. Noben katoliški akcijonaš ne sme biti brez nje!

Člani vodstev delovnih skupin! Vam je namenjena predvsem rubrika »Iz škof. vodstva FKA«. Ko prejmete »Naš Dom«, pogledjte najprej, kaj je zapisanega v tej rubriki. Navodila, ki so tu objavljena, se tičejo vašega dela, vam dajejo smernice za prihodnji mesec. Ta

navodila so mesto okrožnic, zato jih predelajte vestno na sejah in sestankih!

Tajniki! Ste že odposlali na dekanijsko vodstvo delovno poročilo za mesec november in december? Če ne, odpošljite nemudoma. Če dekanijsko vodstvo še ni osnovano, pošljite direktno škof. vodstvu. Rabimo podatkov o vašem delu. Ne odlašajte!

Članski zbori! Vse delovne skupine, ki še niso imele članskega zbora, naj ga imajo v prvi polovici januarja. Poročajte o novem vodstvu!

Naše zbirke! Koliko knjig ste že nabrali za zatirane koroške Slovence? Potrudite se, da boste vsaj nekaj v tem pogledu storili in se oddolžili svoji narodni dolžnosti! Prosimo poročila!

— Zbirka za mašno opremo najrevnejši kat. cerkvi v škofljanski škofiji. V januarju dobite bloke po 100 listov. Vsak list po 1 Din. Razpečajte jih vse! Vsaka delovna skupina vsaj dva bloka! Dobite lepe nagrade. Več

v prihodnji številki. Tudi tu velja: Kat. akcijaši, pokažite se!

Akcija za »Naš Dom« izvrstno napreduje. Povsod napredek, povsod porast. Vse tekmuje, da doseže cilj, ki smo vam ga dali: V vsako faro 100 izvodov »Našega Doma«. Samo en primer bomo navedli. Delovna skupina FKA pri Sv. Juriju v Slov. gor. je poslala upravi kar 43 novih naročnikov. Pa pravijo, da jih bo še več! Kako pa je pri vas? Za koliko ste se pa vi približali k določenemu cilju? Akcija za »Naš Dom« se naj z nezmanjšano vne- mo nadaljuje. Cel januar je še čas!

Redni tedenski sestanki! Izrabite zimsko dobo. Sedaj je čas notranjega dela. Obdelajte snov, ki je predpisana! Izšlo je prvo predavanje: Samovzgoja fanta v duhu ciljev KA. — Prihodnje predavanje izide t dni pod naslovom: Papež Pij XI. in njegovo delo. Če kje predavanja pomotoma ne bi dobili, nam sporočite!

MLADINA v KATOLIŠKI AKCiji

Slomšekovo okrožje je na okrožnem svetu dne 2. decembra podalo račun o svojem delu. Samo najvažnejše postavke naj omenimo. V okrožju, ki obsega pet dekanij, deluje 16 delovnih skupin. Nekatere razvijajo hvalevredno delavnost. Vršila sta se dva okrožna izleta: na Ljubečno pri Poljčanah in k Sv. Arehu. Povsod se je zbralo do 100 fantov ter se navduševalo za visoke vzore. Na obeh izletih, ki sta se razvila v pravo manifestacijo bratstva in naših idej, je pridigal g. Marko Kranjc in tudi daroval najsvetejšo daritev. — Smuške tekme, ki so pokazale lep porast smučarstva, so se vršile na progi Laporje — Poljčane. Razven tega sta se priredila dva smuška tečaja. — Kolesarji so se poskusili v burji in dežju na progi Poljčane—Konjice. — Pet delovnih skupin si je nabavilo svoje prapore, s katerimi so že nastopili na škofijskem evharističnem kongresu v Mariboru. — Gremo v novo leto! Upamo, da tudi k novim uspehom. Velja tudi za naprej: K »Božjemu Soncu dvignimo srca« in v »Trudu in znoju polnem radosti, domu gradimo slavo in čast«!

Trbovlje. Val FKA je zajel tudi trboveljske fante. Tretja adventna nedelja

je bila popolnoma posvečena versko-obnovitveni misli potom KA. Podpredsednik škof. vodstva, FKA Mirko Geratič je v dveh dopoldanskih predavanjih v lepem številu zbranim fantom orisal pomen in cilje KA ter očrtal delovni program delovnih skupin. Z velikim navdušenjem so vzeli trboveljski fantje na znanje izvajanja predavatelja ter si takoj izbrali vodstvo delovne skupine za Trbovlje. V vodstvu so: Hribovšek Franc, predsednik; Bizjak Ivan, podpredsednik; Tratar Rudi, tajnik in Golec Ludvik, blagajnik. Novoizbrano vodstvo je prevzelo obenem tudi posle dekanijskega vodstva, čigar naloga bo zanesti misel FKA v vse sosednje župnije. Da se bo to agilnim trboveljskim akcijašem posrečilo, niti najmanj ne dvomimo, saj, kjer je volja, tam je tudi uspeh. — Popoldne pa se je vršila lepa adventna proslava, katero je organizirala župnijska KA. Tudi ob tej priliki je spregovoril zastopnik škof. vodstva zbranemu občinstvu spodbudne besede in jih bodril k delu v KA. — Po proslavi pa so imeli odborniki vseh verskih in prosvetnih trboveljskih organizacij še posebej sestanek, na katerem je zopet

govoril Geratič o podrobnih izvedbi KA v župniji ter zlasti podčrtal važnost kat. tiska.

Dekanijski tečaj FKA v Šmarju pri Jelšah je bil ponoven dokaz, kako naglo prodira med naše fante misel versko-obnovitvenega dela. Nič ni oklevanja med mladimi, ampak hočejo vse sile razuma in srca posvetiti delu v KA. Nad 60 fantov, ki so prišli malone iz vseh župnij obsežne dekanije, je z zanimanjem poslušalo prof. Prijatelja, ki jim je tolmačil potrebo organiziranega dela v KA pri reševanju duš. Podal jim je tudi smernice za bodoče delo. Šmarska dekanija ne sme biti zadnja, to je bil sklep navdušenih akcijonašev!

Akcijonaši Slomšekovega okrožja v Mariboru so se zbrali v nedeljo, 2. decembra na prosvetnem tečaju. Zastopanih je bilo 11 župnij. Na tečaju je predaval bogoslovni profesor dr. Hohnjec o prosvetnem in socialnem delu katoliške Cerkve med Slovenci, tajnik Slomšekovega okrožja Mirko Geratič

pa je podal smernice za nadaljnje delo. Fantje Slomšekovega okrožja so se vedno pokazali, tako so tudi tokrat sklenili, da vse smernice, ki jih je začrtalo škof. vodstvo, brez odlašanja izvedejo. Bodočnost bo o tem pokazala!

Tudi pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju se fantje gibljemo precej živahno. Redkokdaj čitamo v »Našem Domu« o njih delovanju. Zato nam ne bo nihče zameril, če se enkrat oglasimo. Koli-kortoliko še vedno živi društveno delo, a fantom to ni dovolj. Dne 19. decembra se jih je na povabilo g. župnika in tovariša Murko Jožefa sestalo prav lepo število na sestanku. Po lepih izvajanjih g. župnika in Murko Jožefa, ki sta jih navdušila zopet za vneto in složno delo v FKA, je okrog 20 fantov obljubilo, da bodo zvesti in delavni člani naše skupine, vedno se udeležujoč sestankov. Upamo pa, da bo v bodoče število članov še naraslo, saj je vendar še mnogo dobrih fantov pri nas. Fantje, le naprej po začrtani poti! — Joško.

○ | ŠPORTNI KOTIČEK

Uredništvo »Našega Doma« je pre-pustilo našim fantom-športnikom nekaj prostora, kjer si bomo uredili svoj športni kotichek. V športnem koticčku bomo poročali našim športnikom o športnem pokretu doma na naših slovenskih tleh, pa tudi o športnem gibanju v naši državi in še preko mej naše države.

Predvsem, kakšno je naše stališče do športa? Namen športa je krepitev telesa. Telo pa je posoda neumrjoče duše in tempelj Sv. Duha. Če je torej telo tempelj Sv. Duha, potem je pač dolžnost vsakega človeka, da za svoje telo in za okrepitev zdravja skrbi. Sport je s stališča krščanstva — bolje rečeno — s stališča krščanske kulture plemenito in nujno potrebno in visoko vredno sredstvo vzgoje človeka in naroda. Krščanski filozof Klemens Aleksandrijski pravi: »Treba je gojiti telo radi harmonije duše.« Tudi Tomažu Akvinskemu, utemeljitelju krščanskega modroslovja in bogoslovja je telo največje vrednosti, ker je umotvor božjih tokov, sodelavec duše, ki je brez njega nepopolna in tempelj božjega Duha, ki

tudi telo posvečuje, povzdiguje in zve-ličuje. Lepota, zdravje in moč, vitežtvo in harmoničen razvoj vseh telesnih sil, ki jih šport neguje, so bile Cerkvi vedno dragocene sestavine tiste zapadne omike, ki ji je bila ona mati in prva vzgojiteljica.

Toda — in to je najvažnejši pogoj prave in zdrave telesne vzgoje — negi telesa mora hkrati odgovarjati v popolnem soglasju nega duha, telesna vzgoja, šport ne sme biti na škodo kulturi duše. Lepota in moč, ki se s telesno vzgojo vrši, mora biti v skladu s plemenitostjo srca, z obzirnostjo in vitežtvom. Mihael Chriastin pravi v svojem delu: »Krščanski duh v športu: Brez inteligence, to je duhovne izobrazbe, čednosti in milosti bo fizična vzgoja ustvarila lepo oblikovane bestije, nikakor pa ne človeka, kakor je v najlepšem skladu svojih telesnih in duševnih sil izšel iz rok svojega Stvarnika. — Jasno je torej, da smo za šport in športno udejstvovanje, toda le tako, da pri tem ne bo trpela vzgoja duše. Smo proti izrodnom športa, ki je za

Skrivalnica »Vas«.
[Angela iz Zetal; 20 točk.]

Skrivalnica »Božič«.
(A. Kos; 20 točk.)

Vse uganke prav rešene dajo 110 točk. Rešitev uganke je poslati do 25. januarja na: Mirko Geratič, Maribor, Korška 1.

Rešitev uganek v decemberski številki
»Našega doma«.

1. Konjiček: Če hočeš ljudi prav spoznati, moraš na enem kraju sedem let ostati. (M. S.)
2. Iz geometrije: Dvakrat premisli, enkrat stori.
3. Enačba: b-rana, o-bala, g-rob, ž-ena, i-glava, v-oda, i-zabela = Bog živil
4. Številnica: Ti očeta do pra-ga, sin tebe čez prag!

5. Besedna uganke: Kdor la-že, ta krade.

6. Enačba: Krpa hišo drži.

7. Skrit pregovor: Ni človeka brez sence.

Vse uganke prav rešene dajo 115 točk.

Prav so rešili: Jug Franjo (105 točk); A. Kos (85); Angela Pečnik (65); Koren Tonček (65); Franjo Črnc (65); Ambrož Stanko (45); Jožko Makoter (45); Franc Sódja (115); Jožef Mlakar (115); Franjo Lužnik (105); Ivan Kladenšek (115); Urška Tonačeva (65).

Izžrebana sta bila: A. Kos, Vojnik, in Angela Pečnik, Šmartno v Rožni dolini, p. Celje.

Mojim ugankarjem. Prisrčna zahvala vsem ugankarjem in ugankaricam za božična in novoletna voščila, ki jih je bil ugankarski striček deležen v toliki meri. — Töne iz Lušečke vasi: Ti dvomiš nad mojo smučarsko umetnostjo? Čak le, boš kmalu videl, kaj ugankarski striček zna. Treniram vsak dan. Ker pa ni snega, zato se smučam po blatu. Toliko sem se že naučil, da bom znal pasti v sneg po vseh modernih smučarskih pravilih. Le kako bom pobiral svoje stare in nerodne kosti, to me skrbi. — Lepa hvala za poslano cvetje. Vtaknil sem si ga takoj za klobuk ter šel na promenado po Gosposki ulici. Ko bi me videli, kako sem ponosno marširal gor in dol! Zbujal sem občo pozornost; vse je zijalo za menoj, mislil sem si: Ugankarski striček je najbolj »fejst« fant, ne samo v Mariboru, ampak na celem svetu. Pa me je Bog za to prevzetno misel takoj kaznoval. Na limonovi lupini se mi je spodrsnilo in ugankarski striček je cepnil kakor je dolg in širok v največjo mlako sredi Gosposke ulice. Občudovanje se je obrnilo v posmeh in nekdo je ugankarskemu stričku od zadaj junaško strgal kořenček; šlek, šlek... Da bi ga zlomel! Vsega tega je krivo zimsko cvetje iz lušečkih vrtoev... — A. Kos: Hvala za poslano. Se priporočam za vsak mesec! — Franjo iz Konjic: Ne hvali dneva pred večerom. Saj ne veš, kake copnije bo privlekel na dan naš ljubi Nace. Imel je dovolj časa, da je mešal in kuhal za ugankarske želodce. — Kranjskim fantom: Poskusite »Naš doma« še bolj razširiti. Nič ne škodi, če se поближе spoznate s fanti iz zelenega Štajerja. — Ugankarske pozdrave!

Naročniki in čitatelji „Našega doma“!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, ki izdaja „Naš dom“, obhaja v letu 1935 petdesetletnico svojega obstoja. V koledarju družbe sv. Mohorja lahko čitate v kratkem zgodovino tega podjetja. ● Mladina se je vedno zbirala okrog tega podjetja, ki je vedno žrtvovalo za katoliški tisk in tudi „Naš dom“ izdaja, da se z naročnino ne krije tiskarskih stroškov. ● Mladina, zavedaj se, da je to podjetje moglo vzdržati le zaradi tega, ker so mu bili tudi Slovenci zvesti. Zastonj je bil ves napor narodnih in verskih nasprotnikov. Vsi, ki so kaj naročevali ali kupovali v Tiskarni sv. Cirila, so pripomogli, da je to podjetje moglo vršiti svojo kulturno nalogo. ● Svoji k svojim — tako kliče danes ves svet, vsaka država, vsak narod, vsaka organizacija. Tudi med našo mladino naj gre ta klic: Svoji k svojim! V tem sodelovanju je moč, je jamstvo obstanka, je dana možnost napredka. Zato prosimo na tem mesecu vse naše naročnike in čitate, da za novo leto zastavijo vse moči in agitirajo za časopise:

Naš dom, Slov. gospodar, Medelja, Glasnik presv. Srca Jezusovega

VSAK
SLOVENSKI GOSPODAR
ZAVARUJE SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE
EDINO LE PRI
VZAJEMNI ZAVAROVALNICI
V LJUBLJANI
ZAVARUJE: POŽAR - VLOM - NEZGODE
KASKO - JAMSTVO - STEKLO
ZVONOVE - ŽIVLJENJE
KARITAS

Podruž. Celje: Palača Ljudske posoil.

Glav. zastopstvo: Maribor, Loška ul. 10

Krajevni zastopniki v vsaki fari

Izdaja Konzorcij Našega doma. — Urejuje in predstavlja lastnika dr. Meško Josip.
— Tiska Tiskarna sv. Cirila, predstavnik Albin Hrovatin. — Vsi v Mariboru.